

Sv. Cyrila a Metoda 2

Napísal Michal Marhefka

Pondelok, 14 Február 2011 09:58

Skúšali ste už niekoho presvedčiť o pravde? Ako to celé prebiehalo a ako dopadlo?

Najlepšie, ako presvedčiť druhých o pravde, je najskôr ich pochopiť, stať sa jedným z nich. Tak, ako to urobil Ježiš. Zriekol sa božskej prirodzenosti a vzal si ľudskú. Stal sa jedným z nás, aby tak pochopil naše životy a ukázal nám, ako poznať pravdu našimi schopnosťami.

Prispôbiť sa je základnou úlohou misionárov. Títo mužovia a ženy chcú zvestovať ľuďom pravdu, ktorej veria a sú o nej presvedčení. Najprv však musia poznať jazyk, potom kultúru a konkrétnych ľudí. Zbytočné by im bolo hlásať Evanjelium v jazyku, ktorému nik nerozumie, alebo hovoriť o veciach, ktoré ľudia nechápu.

Svätý Metod spolu s bratom tiež dobre vedeli, že bez náležitej prípravy z ich misie nič nebude. Preto preložili Písma a zákony do staroslovienčiny, ktorej však najskôr museli vymyslieť abecedu. Po príchode na Veľkú Moravu sa snažili prednášať evanjelium primerane situácii Moravanov. Tak mala ich misia úspech (na rozdiel od predchádzajúcej franskej). Slovania konečne počuli radostnú zvesť v jazyku, ktorému rozumeli, dokonca aj chváliť Boha mohli po

svojom. A nakoniec sa stali jedným z vyvolených národov, ktoré mali tú česť poznať Krista a mať svoje cirkevné spoločenstvo.

Ako to súvisí s nami, veď málokto z nás pôjde na misie, aby sa tam stretol s týmito skutočnosťami. No občas sa aj my dostávame do situácií podobných misionárskym. Nejde o presvedčanie o viere, ale o bežných veciach. Keď vidíme, že náš bližný koná v nejakej veci neustále nesprávne, a je pritom skalopevne presvedčený, že tak to má byť. Ak by sme naňho šli rozkazovaním, ešte viac by sa utvrdil vo svojom omyle. Keby sme zas neustále iba žobronili, nech to zmení, pokladal by nás za slabochov. Keď však budeme pozorovať, čo robí, ako a prečo, keď pochopíme všetky dôvody a ciele, prídeme na to, ako ho posunúť ďalej. Napr. taký manžel, čo si rád vypije. Každý deň po robote v podniku a troška v dome si ide oddýchnuť do krčmy. Tu nezostane pri jednom pive a vo veselšej nálade sa berie domov. Dohovárať mu, že to sa dobrého manžela nepatrí vám prinesie iba nadávok, že on je chlap a má právo byť chvíľu s kamarátmi. A rozkázať mu už vôbec neprichádza do úvahy. Keď však spoznáme jeho ťažkú prácu, časté hádky s manželkou, vyberieme sa inam – za manželkou. Dohovoríme jej, aby bola mužovi povzbudením a nie sekerou a jeho tiež pochválime, že je šikovný, i má fajn ženu, ktorá sa stará, aby mala poriadneho muža.

Učiteľka Jana dostala v novom školskom roku svoju prvú triedu. Snažila sa so svojimi žiakmi vytvoriť osobné vzťahy a nebyť nikomu iba cudzou učiteľkou. K jednému žiakovi, Martinovi, sa však nedokázala priblížiť. Bol väčšinou v triede sám a ani spolužiaci ho nemali veľmi radi, lebo bol bitkár. Jane často aj papuľoval, hoci dôvody na to nemal. Ale ona sa nedala odradiť. Videla, že je celkom šikovný. Aj keď známky nemal najlepšie, občas sa mu podarilo napísať písomku na jednotku. Chcela zistiť, čo je teda vo veci, že nie vždy mu to vyjde a prečo je taký tvrdý. Zašla za jeho rodičmi a hneď pochopila – otec pil a Martina bil, matka sa neodvážila ho brániť a často z domu utekali. Preto sa Martin nemohol poriadne učiť. Janka zmenila vyučovací systém a s Martinom zostávala v škole aj po vyučovaní, aby si napísal úlohy a čo–to sa poučil. Výsledky sa výrazne zlepšili. Martin si našiel v Janke akúsi oporu a prestal byť aj bezočiví k spolužiakom. Po skončení školy sa Jankine a Martinove cesty rozišli. Martin sa dostal na strednú do vzdialenejšieho mesta, preto býval na internáte. Neskôr sa Janka dopočula, že skončil aj vysokú a oženil sa. Trochu láskavého prístupu pomohlo zlepšiť život jedného človeka.

Aj my sa snažme priblížiť k ľuďom. Ak ich spoznáme, pochopíme, prečo sú takí, akí sú a pomôžeme im zmeniť sa. A spolu s nimi sa budeme meniť k lepšiemu aj my sami. Amen.